

net Adgang for Kvinder, saaledes som man fra vide Kredse har ønsket det gennem en Aarrække. Men det er ingen Hemmelighed, at der i andre Kredse er en stærk Modstand mod Lovforslaget, en Modstand, der i visse Tilfælde, men sikkert ikke i alle, bare tilskrives Ulyst over for det ukendte, det uvante. Jeg vil gerne tilføje, og jeg tror ikke, at den Uvilje, der i vide Kredse er imod, at der ansættes kvindelige Præster, udelukkende bundet i reaktionær Tankegang, men ofte i Sans for Kirkens Traditioner. Ogsaa disse Mennesker maa der vises Hensyn, og jeg mener at have taget dette ved Udformningen af den nye § 7.“

Efter at have været underkastet en indgaaende 1. Behandling i Folketinget henvistes Lovforslaget sammen med to andre (de to fra radikal Side fremsatte Lovforslag om Adgang til Præsteembeder og om lige Adgang for Kvinder og Mænd til Tjenestestillinger og Hverv) til et Udvalg, der delte sig i et Flertal og flere Mindretal.

Flertallet (S., D. K. og R. V.) gør i Betænkningen gældende, at det ikke har kunnet tiltræde Forslaget til en ny § 7, da „Indstillingsvilkaarene for Mænd og Kvinder maa være ens. Da Flertallet finder det ønskeligt, at Kirkeministeren, hvor der i et Pastorat er flere Menighedsraad, kan kræve oplyst, hvorledes Afstemningen er faldet ud inden for hvert af disse, har Flertallet som ny Affattelse af Lovforslagets Pkt. 8) stillet et dertil sigtende Ændringsforslag. — Saafremt Lovforslaget vedtages med denne Ændring, vil Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 195 af 16. April 1941 om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken (Jørgen Jørgensen m. fl.) blive taget tilbage.“

Fabricius, Fibiger og Hvidberg (K. F.) giver i Betænkningen Udtryk for „det principielle Standpunkt, at Rigsdagen en Gang for alle bør fritages for Afgørelse i Spørgsmaal, der griber ind i Kirkens indre Anliggender. Mindretallet agter derfor ved Forslagets 2. Behandling at stille følgende *Forslag til Paastand paa Overgang til Dagsorden*:

Idet Kirkeministeren bemyndiges til at *ned sætte et Udvalg til Drøftelse af Forholdet mellem Staten og Folkekirken*, hvilket Udvalg særlig skal behandle Spørgsmaalet om, hvorvidt der inden for den gældende Folkekirkeordning kan skabes *et fælles Organ for Folkekirken*, som uden Indblanding fra Statsmagtens øvrige Organer faar Spørgsmaal vedrørende Kirkens indre Anliggender forelagt til Behandling og Afgørelse eller eventuelt til Erklæring;

og idet Kirkeministeren i øvrigt bestemmer Udvalgets Sammensætning, idet Rigsdagen dog vælger 8 Medlemmer, Menighedsraadene 6, og 5 Medlemmer vælges af Kirkeligt Samfund af 1898, Kirkelig Forening for den indre Mission i Danmark,